

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 22Cb/217/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212227621
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Števík
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2013:1212227621.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom JUDr. Patrikom Števíkom v právnej veci navrhovateľa: Ferroservis Bratislava s. r. o., IČO: 35 718 315, Prístavná 12, Bratislava, zastúpeného JUDr. Michaelou Törökovou, advokátkou, 29. augusta 5, Bratislava, proti odporcovi: D. W., U.. XX.XX.XXXX, T. XXX/XX, Q. T., zastúpenému JUDr. Jánom Gajdošom, advokátom, 26. novembra 1, Humenné, o náhradu škody vo výške 10.769,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 1.352,70 eur k rukám právneho zástupcu odporcu, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením č. k. 22Cb/174/2007-270 zo dňa 25.10.2011 tunajší súd vylúčil na samostatné konanie vzájomný návrh odporcu DALBY a. s. zo dňa 20.11.2006, ktorým sa voči navrhovateľovi (Peter Fedák - BAK) domáhal zaplataenia náhrady škody vo výške 324.442,- Sk (10.769,50 eur) s príslušenstvom. Uznesením č. k. 22Cb/174/2007-162 zo dňa 19.06.2009 tunajší súd pripustil, aby v konaní o vzájomnom návrhu navrhovateľ DALBY a. s. z konania o vzájomnom návrhu vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Ferroservis Bratislava s. r. o. (IČO: 35718315) z dôvodu uzavretia zmluvy o predaji podniku medzi spoločnosťou Ferroservis Bratislava s. r. o. (IČO:35803347) ako predávajúcim a spoločnosťou DUNAJRENT s.r.o. (IČO: 35718315), ktorá dňa 02.06.2009 zmenila svoje obchodné meno na Ferroservis Bratislava s. r. o.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, s prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, odporcu a jeho právneho zástupcu, výsluchom svedkov B.. D. V. K. B.. L. D..

Po vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa ako odberateľ uzatvoril s odporcom ako dodávateľom zmluvu o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb dňa 14.05.2001. Predmetom zmluvy bolo zabezpečenie ochrany majetku spoločnosti Ferroservis Bratislava s. r. o., IČO: 35 803 347, v jej sídle na Prístavnej ulici č. 12 v Bratislave. Dňa 23.03.2006 bolo zistené odcudzenie 20 ton betonárskej ocele, ku ktorému došlo v čase od februára 2006 do 23.03.2006, čím právnenému predchodcovi navrhovateľa vznikla škoda vo výške 423.212,- Sk (14.048,06 eur). Odporca bol na uvedenú skutočnosť upozornený a bol požiadaný o nápravu listom zo dňa 29.03.2006. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúru č. 14360106 zo dňa 15.05.2006 splatnú dňa 29.05.2006 na sumu 423.212,- Sk pozostávajúcu z hodnoty odcudzenej betonárskej ocele vo výške 355.640,- Sk + 19 % DPH. Nakoľko mal právny predchodca navrhovateľa voči odporcovi záväzok vo výške 98.770,- Sk (3.278,56 eur) titulom vystavenej faktúry č. 060401, splatnej dňa 14.05.2006 a zároveň aj pohľadávku vo výške 423,212,- Sk (14.048,06 eur), vykonal právny úkon započítania vzájomných záväzkov a pohľadávok, a to listom zo dňa 31.05.2006. V tomto liste zároveň odporcu vyzval na úhradu zostávajúcej časti pohľadávky vo výške

324.442,- Sk (10.769,50 eur), ktorú si z dôvodu jej nezaplatenia odporcu uplatňuje v tomto konaní ako náhradu škody.

V svedeckej výpovedi B. D. V., ktorý v čase odcudzenia tyčí u právneho predchodcu navrhovateľa pracoval ako vedúci technicko-prevádzkového útvaru uviedol, že podľa jeho osobného názoru tyče mohli byť vyvezené kamiónom cez vrátnicu, ktorý mala kontrolovať strážna služba vykonávaná odporcom. Strážna služba však nemala povinnosť kontrolovať vývoz tovaru z areálu prostredníctvom lodnej alebo železničnej dopravy. Uviedol, že teoreticky je možné, že tyče boli odcudzené aj týmto spôsobom, hoci to považuje za vysoko nepravdepodobné. Odporca nemohol ovplyvňovať rozhodnutia Ferroservisu Bratislava s. r. o. kto a akým spôsobom bude kontrolovať vývoz tovaru a čo a akým spôsobom bude vyvážať.

V svedeckej výpovedi B. L. D., ktorý v čase, keď odporca zabezpečoval u právneho predchodcu navrhovateľa strážnu službu pracoval vo Ferroservise Bratislava s. r. o. ako riaditeľ uviedol, že tyče neboli z areálu vyvezené oficiálnym spôsobom. Podľa jeho vedomostí strážna služba nemohla prakticky kontrolovať vývoz tovaru po železnici, ani prostredníctvom lodnej dopravy. Strážna služba nesmela pustiť kamión cez vrátnicu pokiaľ vodič neodovzdal pracovný príkaz, príkaz k nakládke a musel skontrolovať, či stav v kamióne je v súlade so stavom na pracovnom príkaze alebo na príkaze k nakládke. Uviedol, že podľa jeho názoru je takmer nemožné, aby predmetné tyče zmizli z areálu loďou alebo vlakom, pretože zrealizovať takýto únik by bolo oveľa náročnejšie ako v kamióne cez vrátnicu.

Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 379 Obchodného zákonníka nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

Podľa § 757 Obchodného zákonníka pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 757 Obchodného zákonníka pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl. Obchodný zákonník teda vymedzuje predpoklady pre priznanie práva na náhradu škody a pokiaľ v konaní nie sú preukázané okolnosti vylučujúce zodpovednosť, uvedené v § 374, má povinnosť uhradiť škodu ten, na strane ktorého došlo k porušeniu povinnosti, či už zo zmluvného vzťahu, alebo porušením zákonnej povinnosti za predpokladu, že sú splnené aj ostatné podmienky. Úprava náhrady škody je v Obchodnom zákonníku založená na princípe objektívnej zodpovednosti. To znamená, že strana, ktorá porušila svoju povinnosť, je povinná vždy škodu nahradiť bez ohľadu na to, či porušenie povinností, ktoré spôsobilo vznik škody, zaviniła alebo nie. Pod pojmom škoda sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu v zmluvných záväzkoch je porušenie zmluvnej povinnosti, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti škodcu a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide totiž vtedy, ak je medzi porušením zmluvnej povinnosti škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia a vyhodnotiac vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že žaloba nemá oporu v zákone.

Právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporcom dňa 14.05.2001 zmluvu o poskytovaní ochranných bezpečnostných služieb, predmetom ktorej bolo zabezpečenie ochrany majetku spoločnosti Ferroservis Bratislava s.r.o. v jej sídle. Dňa 23.03.2006 bolo zistené odcudzenie 20 ton betonárskej ocele, čím právnomu predchodcovi navrhovateľa vznikla škoda. Z ustanovenia § 373 Obchodného zákonníka vyplýva, že predpokladom pre vznik zodpovednosti za škodu je porušenie povinnosti vyplývajúcej zo záväzku, vznik škody a taktiež príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. V predmetnom konaní nebolo súdu preukázané, že odporca porušil povinnosť vyplývajúcu zo záväzkovoprávneho vzťahu. Odporcovou povinnosťou bolo zabezpečiť riadny výkon ochrany objektu svojimi pracovníkmi plnením úloh vyplývajúcich zo smernice pre výkon strážnej služby, pričom jeho povinnosťou nebolo kontrolovať vývoz tovaru z areálu prostredníctvom lodnej alebo železničnej dopravy, čo vyplýva zo svedeckej výpovede Ing. Petra Chládko ako aj výpovede B. L. D.. Navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že k odcudzeniu tyčí nemohlo dôjsť s využitím lodnej alebo železničnej dopravy, rovnako ako nepreukázal, že k odcudzeniu tyčí došlo výlučne automobilovou dopravou, a tým relevantne nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením zmluvnej povinnosti odporcu a vznikom škody. Podľa výpovede svedka odporca ani nemohol ovplyvňovať rozhodnutia Ferroservisu Bratislava s.r.o. kto a akým spôsobom bude kontrolovať vývoz tovaru a čo a akým spôsobom bude vyvážať. Nie je možné prisudzovať zodpovednosť za škodu odporcovi v prípade odcudzenia materiálu, ktorý mohol byť vyvezený z areálu spoločnosti právneho predchodcu navrhovateľa aj spôsobom, nad ktorým odporca nemal v rámci riadneho plnenia svojich zmluvných povinností kontrolu.

V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní mal plný úspech vo veci odporca a preto mu súd na základe zásady úspešnosti priznal náhradu trov konania spolu vo výške 1.352,70 eur. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 5 úkonov právnej pomoci v sadzbe 270,54 eur/1 úkon (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd zo dňa 21.02.2013, účasť na pojednávaní dňa 25.02.2013, písomné podanie na súd zo dňa 04.04.2013 a účasť na pojednávaní dňa 29.04.2013).

Súd právnomu zástupcovi odporcu priznal náhradu len za 5 úkonov právnej služby, nakoľko ostatné úkony, ktoré im predchádzali, boli vykonané v rámci konania vedeného pod sp. zn. 22Cb/174/2007 (z ktorého bol vzájomný návrh spoločnosti DALBY a.s., neskôr Ferroservis Bratislava s.r.o., vylúčený na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 22Cb/217/2012).

Na doplnenie vyčíslenia trov konania doručeného súdu dňa 09.05.2013 (podaného na poštovú prepravu dňa 06.05.2013), v ktorom právny zástupca odporcu žiadal priznať náhradu za stratu času za cestu vlakom na súdne pojednávanie z Humenného do Bratislavy a späť, súd neprihliadal, nakoľko súdu v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nebolo doručené v lehote 3 pracovných dní odo dňa vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.